

A9-0321/2023

30.10.2023

JELENTÉS

egy innovatív humanitárius segítségnyújtási stratégia kialakításának módjáról:
fókuszban a jelenlegi és az elfelejtett válságok
(2023/2000(INI))

Fejlesztési Bizottság

Előadó: Carlos Zorrinho

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS	19
INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL	21
NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN.....	22

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

egy innovatív humanitárius segítségnyújtási stratégia kialakításának módjáról: fókuszban a jelenlegi és az elfelejtett válságok (2023/2000(INI))

Az Európai Parlament.

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 208. és 214. cikkére,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 21. cikkére,
- tekintettel a humanitárius segítségnyújtásról szóló, 1996. június 20-i 1257/96/EK tanácsi rendeletre¹,
- tekintettel a Szomszédsági, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz (Globális Európa) létrehozásáról, a 466/2014/EU határozat módosításáról és hatályon kívül helyezéséről, valamint az (EU) 2017/1601 rendelet és a 480/2009/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2021. június 9-i (EU) 2021/947 európai parlamenti és tanácsi rendeletre²,
- tekintettel a népiirtással, az emberiség elleni bűncselekményekkel és a háborús bűncselekményekkel kapcsolatos nyomozásról és büntetőeljárásról szóló, 2003. május 8-i 2003/335/JHA tanácsi határozatra³,
- tekintettel a korlátozó intézkedésekről szóló egyes tanácsi rendeletek humanitárius célú mentességre vonatkozó rendelkezések beillesztése érdekében történő módosításáról szóló, 2023. március 23-i (EU) 2023/720 tanácsi rendeletre⁴, és a korlátozó intézkedésekről szóló egyes tanácsi határozatok humanitárius célú mentességre vonatkozó rendelkezések beillesztése érdekében történő módosításáról szóló, 2023. március 23-i (KKBP) 2023/726 tanácsi határozatra⁵,
- tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői, az Európai Parlament és az Európai Bizottság által elfogadott, a Hivatalos Lapban 2008. január 30-án közzétett együttes nyilatkozatra⁶ a humanitárius segítségnyújtással kapcsolatos európai konszenzusról,
- tekintettel a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményre, különösen a vészhelyzetekről és a humanitárius szükségállapotokról szóló 11. cikkre, valamint a 4. cikk (3) bekezdésére és a 33. cikk (3) bekezdésére, amelyek a jogalkotás és politikák kidolgozása, végrehajtása és ellenőrzése során a fogyatékossgal élő személyekkel az őket képviselő szervezeteken keresztül való egyeztetéssel

¹ HL L 163., 1996.7.2., 1. o.

² HL L 209., 2021.2.23, 1. o.

³ HL L 118., 2003.10.18., 12. o.

⁴ HL L 94., 2023.4.3, 1. o.

⁵ HL L 94., 2023.4.3, 48. o.

⁶ HL C 25., 2008.1.30., 1. o.

foglalkoznak, továbbá annak 2006. decemberi fakultatív jegyzőkönyvére, amelyet az EU 2010. decemberben ratifikált,

- tekintettel az ENSZ Intézményközi Állandó Bizottság által kiadott, a humanitárius tevékenységeknek a fogyatékossgal élő személyekre történő kiterjesztésére vonatkozó 2019. júliusi iránymutatásokra,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a fogyatékossgal élő személyek fegyveres konfliktusban való védelméről szóló 2475 (2019) sz. határozatára,
- tekintettel az „Egyenlőségközpontú Unió: Stratégia a fogyatékossgal élő személyek jogainak érvényre juttatásáért (2021–2030)” című 2021. március 3-i bizottsági közleményre (COM(2021)0101), valamint a Bizottságnak az Európai Polgári Védelem és Humanitárius Segítségnyújtási Műveletek Főigazgatósága (ECHO Főigazgatóság) által a fogyatékossgal élők uniós finanszírozású humanitárius segítségnyújtási műveletekbe való bevonásáról kiadott operatív iránymutatásra,
- tekintettel a 2021–2027-es időszakra szóló uniós humanitárius partnerségre és annak a humanitárius segítségnyújtás eredményességének és hatékonyságának javítására vonatkozó céljára,
- tekintettel az UNICEF „Financing an inclusive recovery for children: A call to action” [Az inkluzív helyreállítás finanszírozása a gyermekek számára. Cselekvési felhívás] című 2021. júliusi közleményére,
- tekintettel az ENSZ Afrikai Gazdasági Bizottságának „Special Drawing Rights must be relocated to avail sustainable financing for Africa” [Az Afrika számára nyújtott fenntartható finanszírozás érdekében át kell helyezni a különleges lehívási jogokat] című 2022. december 21-i közleményére,
- tekintettel az Afrikai Fejlesztési Bank Csoport „Special Drawing Rights and reallocating for low income countries” [Különleges lehívási jogok és átcsoportosítás az alacsony jövedelmű országokba] című 2022. április 15-i közleményére,
- tekintettel az „Unió humanitárius segítségnyújtás: új kihívások, régi elvek” című 2021. március 10-i bizottsági közleményre (COM(2021)0110) és az azt követő, 2021. május 20-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a humanitárius segítségnyújtás finanszírozási hiányának kezeléséről szóló, 2023. május 22-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának az ENSZ szankciórendszerei által megszabott befagyasztási intézkedések alóli humanitárius mentességről szóló 2664 (2022) sz. határozatára,
- tekintettel az ENSZ menekültügyi főbiztosának „A threat to lives, dignity and hope. The implications of underfunding UNHCR’s activities in 2023” [Az életet, a méltóságot és a reményt érintő fenyegetés. Az ENSZ menekültügyi főbiztosa által végzett 2023. évi tevékenységek alulfinanszírozásának következményei] című, 2023. június 21-i közleményére,

- tekintettel a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásának előmozdításáról szóló, felülvizsgált uniós iránymutatásokra⁷,
- tekintettel a polgári lakosság háború idején való védelméről szóló, 1949. augusztus 12-i negyedik genfi egyezményre,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a fegyveres konfliktusok során a sebesültek és betegek, az egészségügyi személyzet és a humanitárius személyzet védelméről szóló, 2016. május 3-i 2286 (2016). számú határozatára,
- tekintettel az ENSZ főtitkárának a humanitárius világtalálkozó eredményeiről és a világtalálkozó résztvevői által tett kötelezettségvállalásokról szóló, 2016. augusztus 23-i jelentésére,
- tekintettel a 2016. május 23-án aláírt „nagy szabású egyezség” (Grand Bargain) elnevezésű megállapodásra, annak éves független jelentéseire, különösen a 2021. évi jelentésre, valamint a „nagy szabású egyezség” 2021. június 15–17-i éves ülésén bemutatott „nagy szabású egyezség” 2.0 keretrendszerre és annak mellékleteire, továbbá a „nagy szabású egyezség” 2023. június 19–20-i éves ülésén tett megújított kötelezettségvállalásokra,
- tekintettel az ENSZ menekültügyi főbiztosának a rugalmas finanszírozás 2020-as felhasználásáról szóló, 2021. júliusi jelentésére, valamint annak frissítéseire,
- tekintettel a 2015. március 18-án Sendai-ban (Japán) tartott, a katasztrófakockázatok csökkentéséről szóló harmadik ENSZ-világkonferencián elfogadott, a 2015–2030-as időszakra szóló sendai katasztrófakockázat-csökkentési keretre, a katasztrófakockázat-csökkentési globális platform 2017-ben a mexikói Cancúnban és 2019-ben a svájci Genfben tartott üléseinek eredményeire, valamint a sendai keret végrehajtásának féлдős értékeléséről szóló 2023. évi jelentésre,
- tekintettel az uniós katasztrófavédelmi rezilienciacélokról szóló, 2023. február 8-i bizottsági ajánlásra⁸,
- tekintettel a humanitárius szervezeteknek szóló éghajlat- és környezetvédelmi chartára és az adományozók éghajlatról és környezetről szóló 2022. márciusi nyilatkozatára,
- tekintettel az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendjére és a fenntartható fejlődési célokra,
- tekintettel a Development Initiatives globális szervezetnek a globális humanitárius segítségnyújtásról szóló 2022. évi jelentésére,
- tekintettel az ENSZ Humanitárius Ügyeket Koordináló Hivatalának 2023. évi globális humanitárius áttekintésére és annak havonta frissülő információira,
- tekintettel „A nemek közötti egyenlőség az EU kül- és biztonságpolitikájában” című,

⁷ HL C 303., 2009.12.15., 12. o.

⁸ HL C 56., 2023.2.15., 1. o.

2020. október 23-i európai parlamenti állásfoglalásra⁹,

- tekintettel a humanitárius segítségnyújtásról szóló állásfoglalásaira, különösen az EU humanitárius tevékenységének új orientációiról szóló, 2021. december 15-i¹⁰, a fejlődő országok élelmezésbiztonságának kezeléséről szóló, 2022. július 6-i¹¹, valamint a 2021–2027-re szóló többéves pénzügyi keret bővítéséről: az új kihívásoknak megfelelő, reziliens uniós költségvetésről szóló, 2022. december 15-i állásfoglalására¹²,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 54. cikkére,
 - tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére (A9-0321/2023),
- A. mivel a humanitárius igények az eddigi legmagasabb szinten vannak, és soha nem látott ütemben növekednek: a becslések szerint 2023-ban 339 millió embernek lesz szüksége segítségre, szemben a 2022. évi 274 millióval;
- B. mivel a humanitárius válságok egyre elhúzódóbbá és összetettebbé válnak, és globális tovagyűrűző hatásokat okoznak; mivel a növekvő számú konfliktus, az éghajlatváltozás veszélyei és hatásai, a természeti katasztrófák, az élelmiszer-ellátás növekvő bizonytalansága, az energiaválság és a Covid19-világjárvány növelte a gazdasági sebezhetőséget és több lakóhelyelhagyást eredményezett, még nagyobb szükségleteket okozva; mivel ezek a válságok jelentősen növelték az egyenlőtlenségeket és súlyosan megzavarták az alapvető és életmentő egészségügyi szolgáltatások nyújtását; mivel a humanitárius szükségletek csökkentése világszerte hozzájárulhat az erőszak kockázatának csökkentéséhez és a béke fenntartásához; mivel azonban a humanitárius fellépés fő célja továbbra is az életmentő szükségletek kielégítése és a szenvedés enyhítése;
- C. mivel a globális humanitárius szükségletek és a kielégítésükre elkülönített források közötti szakadék tovább nő; mivel 2022-ben a finanszírozási hiány 23 milliárd USD volt, és a globális szükségleteknek csak 55%-ára jutott fedezet; mivel egyértelműen szükség van a megfelelő finanszírozási képességgel rendelkező potenciális adományozók bevonására; mivel a humanitárius segítségnyújtásra fordított globális finanszírozás nagy többségét az EU és tagállamai, valamint az Amerikai Egyesült Államok adja; mivel a humanitárius segítségnyújtásra elkülönített 2023. évi uniós költségvetést 1,7 milliárd euróban határozták meg, ami messze nem elegendő ahhoz, hogy az EU a világ egyik vezető donoraként továbbra is eleget tegyen kötelezettségvállalásainak; mivel szembetűnő egyensúlytalanságok vannak a különböző humanitárius felhívások finanszírozása terén, ami rávilágít arra, hogy több válsághelyzetről megfelelően nem rendelkezik; mivel a humanitárius segítségnyújtás az uniós kiadások más formáitól eltérően életmentő jellegű;
- D. mivel az „elfelejtett válságnak” nincs egyetemesen elfogadott hivatalos fogalom meghatározása; az „elfelejtett válság” kifejezést gyakran olyan humanitárius válságok leírására használják, amelyek a helyzet súlyossága és az érintett lakosságra

⁹ HL C 404., 2021.10.6, 202. o.

¹⁰ HL C 251., 2022.6.30., 80. o. ,

¹¹ HL C 47., 2023.2.7., 149. o.

¹² HL L 177., 2023.5.17., 115. o.

gyakorolt hatás ellenére kevés figyelmet kapnak, amelyekkel a médiában korlátozottan foglalkoznak, amelyek más vészhelyzetek vagy folyamatban lévő konfliktusok miatt háttérbe kerülnek, vagy amelyek nem váltanak ki nemzetközi reakciót;

- E. mivel a Bizottság az eredeti éves humanitárius költségvetésének legalább 15%-át elfelejtett válságokra fordítja, és példamutatóan gondoskodott arról, hogy Oroszország teljes körű ukrajnai inváziója miatt ne kerüljön sor a segélyek eltérítésére; mivel mindazonáltal a háború következtében világszerte megcsappantak a humanitárius költségvetések, köztük az uniós tagállamok költségvetései is;
- F. mivel a rászorulóknak 83%-a olyan országokban él, amelyekben legalább öt egymást követő évben előfordultak az ENSZ által támogatott sürgősségi reagálási felhívások; mivel a humanitárius segítségnyújtásra szorulóknak közel háromnegyede olyan országban él, ahol a válságok fő okai közül – amelyek a konfliktus, az éghajlat vagy a gazdasági instabilitás – legalább kettővel kell szembenézni¹³;
- G. mivel a globális humanitárius kihívások kezeléséhez innovatív strukturális megoldásokra van szükség, valamint biztosítani kell, hogy a humanitárius rendszer agilisebbé váljon, jobban felkészüljön a humanitárius válságokra, képes legyen azokra jobban reagálni, továbbá nemi szempontból inkluzívabb, helyi vezetésű és elszámoltatható legyen; mivel ezeknek a megoldásoknak az elegendő és jó minőségű finanszírozás biztosítására, a humanitárius segítségnyújtás, a fejlesztés és a béke közötti kapcsolat (hármasszögrendszer) eredményes megvalósítására és a humanitárius dolgozók és szervezetek számára kedvező humanitárius környezet megteremtésére kell összpontosítaniuk; mivel el kell ismerni és támogatni kell a helyi szereplők és az első válaszadók szerepét és részvételét a humanitárius segítségnyújtásban; mivel a becslések szerint az első vonalbeli ellátást nyújtó félmillió humanitárius dolgozó több mint 40%-a nő; mivel a jelenlegi és jövőbeli humanitárius kihívások kezelésére irányuló erőfeszítéseket konfliktusérzékeny és emberközpontú megközelítésnek kell vezérelnie, amely – különösen a nők, a gyermekek és a fogyatékkal élő személyek tekintetében – az összes ember és közösség különféle humanitárius szükségleteit kezeli és biztosítja a nemzetközi humanitárius jog szerinti jogaik védelmét;
- H. mivel a humanitárius helyzetekben, többek között a fegyveres konfliktusok alatt fokozottan jelen vannak a szexuális és reprodukív egészséget érintő kockázatok, ami külön figyelmet igényel; mivel világszerte több mint 26 millió szülőképes korú nő és lány kényszerült elhagyni otthonát, és jelenleg menekülttáborokban és válságövezetekben él, ami még inkább kiteszi őket a szexuális erőszak fokozott kockázatának;
- I. mivel az instabil és konfliktusok által érintett környezetekben a konfliktusban részes felek gyakran nem tesznek eleget a nemzetközi humanitárius jog szerinti feladataiknak és kötelezettségeiknek, ami kihat a polgári lakosság védelmére és arra, hogy a humanitárius szervezetek és dolgozók mennyire tudják elérni az embereket és kezelni a szükségleteiket, súlyosbítva és meghosszabbítva a humanitárius szükségleteket;

¹³ [Global Humanitarian Assistance Report 2023](#) (A globális humanitárius segítségnyújtásról szóló 2023. évi jelentés).

Finanszírozás

1. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy anélkül hogy csökkentenék fejlesztési költségvetésüket, sürgősen, jelentősen növeljék a humanitárius segítségnyújtásra szánt költségvetésüket, hogy választ tudjanak adni a rekordmagas szinten lévő humanitárius szükségletekre; ismételten felkéri a tagállamokat, hogy bruttó nemzeti jövedelmük egy meghatározott 0,7%-os részét fordítsák hivatalos fejlesztési támogatásra (ODA); e tekintetben támogatja a Tanács 2023. május 22-i következtetéseit, amelyekben arra ösztönzi a tagállamokat, hogy hivatalos fejlesztési támogatásuk 10%-át fordítsák humanitárius fellépésekre, és felszólít azok gyors végrehajtására, biztosítva az elkülönített források hatékony, eredményes és a hosszú távú, fenntartható megoldásokra hangsúlyt helyező felhasználását, szorosan egyeztetve és együttműködve a humanitárius partnerekkel; felhívja a tagállamokat, hogy tűzzenek ki ambiciózus célokat, és a végső 10%-os célérték elérése érdekében dolgozzanak ki menetrendeket az ODA fokozatos növelésére;
2. megjegyzi, hogy a finanszírozási hiány megszüntetése globális felelősség; megismétli ezért, hogy kiegyensúlyozottabb finanszírozási struktúrát kell elérni, és a humanitárius forrásokat a jelentős gazdasági potenciállal rendelkező, nem hagyományos és feltörekvő donor országok nagyobb mértékű bevonásának előmozdításával és a magánfinanszírozás mozgósításával kell bővíteni, ahhoz nyomonkövetési mechanizmusokat társítva, a humanitárius elvek – az emberiség, a semlegesség, a pártatlanság és a függetlenség – teljes körű tiszteletben tartása mellett;
3. felhívja az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét, hogy a Külügyek Tanácsának elnökeként lépjen fel a humanitárius segélyek tagállamok általi eltérítése és csökkentése ellen; hangsúlyozza, hogy az adományozói bázis globális kiterjesztése kiterjedt diplomáciai és politikai erőfeszítéseket igényel az EU részéről; felhívja a figyelmet arra, hogy ki kell aknázni a humanitárius segítségnyújtás és a fejlesztési együttműködés terén kevesebb tapasztalattal rendelkező tagállamokban rejlő potenciált;
4. hangsúlyozza az azzal kapcsolatos aggályokat, hogy a fejlesztés szempontjából mennyire nyújtanak adicionalitást a vegyes finanszírozás keretében nyújtott garanciák, amelyeket az Európai Számvevőszék az Európai Fenntartható Fejlődési Alap esetében értékelt; felhívja a Bizottságot és a pénzügyi intézményeket, köztük az Európai Beruházási Bankot is, hogy biztosítsák, hogy a vegyes finanszírozás révén végrehajtott valamennyi humanitárius művelet összhangban legyen az EU külső tevékenységeinek az Európai Unióról szóló szerződés 21. cikkében meghatározott céljaival, beleértve az emberi jogok tiszteletben tartását és előmozdítását, a szegénység felszámolását és a környezeti kockázatok kezelését; felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson be a Parlamentnek írásbeli értékelést a humanitárius fellépésekhez nyújtott vegyes finanszírozásra irányuló, a Bizottság 2021. március 10-i közleményében meghatározott kísérleti projekt végrehajtásáról, hogy értékelje e pénzügyi mechanizmusnak a külső tevékenységek célkitűzéseivel való összhangját;
5. hangsúlyozza, hogy a magánszektorbeli partnerségek szerepének hangsúlyosabbá válása, beleértve a Global Gateway stratégia támogatását, bonyolultabbá teszi a helyi szereplők számára a támogatáshoz való hozzáférést, és korlátozza a méltányos partnerségekhez való hozzáférésüket, amelyek célja, hogy senki se maradjon le; kitar

amellett, hogy az EU külső tevékenységeinek és a kapcsolódó pénzügyi eszközöknek az átláthatóságát és elszámoltathatóságát teljes mértékben garantálni kell, a humanitárius segítségnyújtást célzó „Európa együtt” kezdeményezésekre kiterjedően is;

6. ragaszkodik ahhoz, hogy fontos a szakértelem és a nem beavatkozás megtartása a humanitárius szereplők semlegességi elvében; hangsúlyozza, hogy a magánszektorral való további együttműködés megkívánja az együttműködés során eddig elért eredmények előzetes elemzését, valamint kizárólag az olyan partnerségek előmozdítását, amelyek megfelelnek a nemzetközi humanitárius elveknek, a környezeti, a társadalmi és az emberi jogi normáknak, valamint az érintett lakossági csoportokkal szembeni elszámoltathatóságnak;
7. felszólít a többéves pénzügyi keret felülvizsgálatára, és az új humanitárius helyzetnek és szükségleteknek – ezen belül a nők és lányok sajátos szükségleteinek – megfelelően a humanitárius segítségnyújtásra szánt költségvetés jelentős növelésére; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a szolidaritási és sürgősségisegély-tartalék (SEAR) keretében a külső válságokra elkülönített pénzeszközök már 2023 első negyedévében kimerültek; javasolja, hogy a SEAR-t osszák két külön, a belső, illetve a külső dimenzióhoz rendelt részre, és mindkét részt megfelelő finanszírozással lássák el;
8. hangsúlyozza, hogy a SEAR bármilyen megerősítése csak kiegészítheti és nem helyettesítheti a humanitárius segítségnyújtás költségvetési tételét; kéri az EU-t, hogy biztosítson szilárd éves költségvetést az uniós humanitárius segítségnyújtás számára az időszerű, kiszámítható és rugalmas finanszírozás garantálása érdekében minden pénzügyi év kezdetétől, valamint hogy tartson fenn egyrészt elkülönített keretet a SEAR-on belül az Unión kívüli humanitárius válságok számára, másrészt kapacitást a kiegészítő pénzeszközök gyors mobilizálására az új, a növekvő vagy a hirtelen megjelenő vészhelyzetek esetében; felhívja a Parlamentet és a Tanácsot, hogy a 2024. évi éves költségvetés keretében jelentősen növeljék a humanitárius segítségnyújtási eszközt;
9. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a különböző válsághelyzetek finanszírozása és az egyes ágazatokon belüli finanszírozás nem kiegyensúlyozott, és figyelmeztet a krónikus alulfinanszírozottságnak a legkiszolgáltatottabbakra gyakorolt következményeire; megjegyzi, hogy 2022-ben az El Salvadorra vonatkozó humanitárius felhívásnak mindössze 27,7%-ára jutott finanszírozás, míg a Közép-afrikai Köztársaságra vonatkozó humanitárius felhívás 94,5%-ára, ami rávilágít arra, hogy a finanszírozási egyensúlytalanságok eredményeképpen egyes felhívásokra akár háromszor annyi forrás jut, mint másokra; megállapítja, hogy mind a védelem, mind a nemi alapú erőszak területei kritikusan és folyamatosan alulfinanszírozottak, ami nagymértékben kihat a rászorulóknak szolgáltatásokhoz való hozzáférésére; a finanszírozás méltányosabb, szükségletalapú elosztására szólít fel annak érdekében, hogy senki ne nélkülözze a segítséget; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki összehangoltabb megközelítést az elfelejtett válságok kezelésére, és készítsen jelentést azon kötelezettségvállalásáról, hogy az eredeti éves humanitárius költségvetés 15%-át az elfelejtett válságokra fordítja, valamint előzze meg az erőforrások már egyébként is alulfinanszírozott válságoktól való átcsoportosítását; felkéri a Tanácsot, hogy jobban koordinálja az ezen válsághelyzetekre fordított tagállami figyelmet és a kezelésükre szánt tagállami támogatást;

10. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák és hajtsák végre a G7 külügyminisztereinek a megelőző tevékenységről szóló nyilatkozatát, és fordítsanak a humanitárius finanszírozásból nagyobb részt a korai előrejelzésre és a megelőző fellépésre; felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy erősítsék meg a meglévő és jelenleg kialakított korai előrejelző rendszereket (IPC: élelmezésbiztonsági fázisok integrált osztályozása, FEWS NET: éhínség-előrejelző hálózat és helyi rendszerek), és ily módon is javítsák és terjesszék az IPC 2 szintű helyzetek IPC 3, 4 vagy 5 vészhelyzetekre való romlásának megakadályozását célzó politikai figyelmeztetés és megfelelő kormányzati, adományozói és partneri válaszlépések kiváltásához szükséges bizonyítékokat;
11. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a helyi körülményekre szabott, szükségletalapú és emberközpontú, nem vagy csak részben célzott, többéves, rugalmas finanszírozás révén biztosítsanak több minőségi, kiszámítható finanszírozási forrást, különösen az elhúzódó válságokban; kéri a különösen a rezilienciaépítési programozás szempontjából kritikus, többéves, rugalmas finanszírozás megerősítését; hangsúlyozza a források megszerzése során és a jelentéstételi követelmények tekintetében a humanitárius szervezetek előtt álló adminisztratív akadályok jelentette teherre, ami negatívan befolyásolja a válsághelyzetekre való reagálásuk gyorsaságát és hatékonyságát, és hangsúlyozza, hogy csökkenteni kell azt; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a helyi szereplők és a humanitárius szervezetek a bürokratikus akadályok és a kapacitáshiány miatt nehezen férnek hozzá a finanszírozáshoz és pénzeszközökhöz, beleértve az összevont alapokat is; úgy véli, hogy a helyi szereplők számára maximális rugalmasságot kellene biztosítani, különösen a rezsiköltségek küszöbértékeit illetően; arra ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy szorgalmazzák a „nagy szabású egyezségben” vállalt kötelezettségek szigorúbb betartását, azaz saját kiinduló szintjükhöz képest növeljék 30%-kal többéves finanszírozásukat, valamint az általuk nyújtott finanszírozás legalább 30%-át rugalmas vagy csak részben célzott finanszírozás révén biztosítsák; hangsúlyozza, hogy harmonizálni és egyszerűsíteni kell a donorok kérelmezési, szerződés-kötési, támogatáskezelési és jelentéstételi eljárásait, valamint lehetővé kell tenni a donorok számára, hogy olyan programokat tervezzenek, amelyek támogatják a kormányokat és a civil társadalmat a kockázatkezelésben és a válságokra való reagálásban; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fontolják meg a különleges lehívási jogok felhasználását a humanitárius segítségnyújtás és a fejlesztési együttműködés finanszírozására (az alacsony és közepes jövedelmű országok esetében);
12. kitarthat emellett, hogy nagyobb mértékben helyben irányított és hatékonyabb válaszlépéseket kell biztosítani; hangsúlyozza a civil társadalom, a humanitárius szervezetek és a helyi partnerek fontos szerepét a szükségletek azonosításában, valamint a szükséglet szenvedők számára közvetlenül biztosított humanitárius segítségnyújtásban; kéri ugyanakkor az NGO-k és más donorok közötti támogatás megnövelt koordinálását annak érdekében, hogy biztosítsák a segítségnyújtás kiszámíthatóságát, ugyanakkor elkerüljék a segítségnyújtás széttagozottságát és az egymást átfedő tevékenységeket; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyék lehetővé a helyi szereplők számára az információhoz, a döntéshozatali és koordinációs mechanizmusokhoz való jobb hozzáférést, és juttassanak több közvetlen finanszírozást azoknak a nem kormányzati szervezeteknek és helyi szereplőknek, amelyek eredményesebben és költségkímélőbb módon tudják felhasználni azt; kéri, hogy az ECHO Főigazgatóság honlapján biztosítsanak nagyobb átláthatóságot a finanszírozás kedvezményezettjei és

összegei tekintetében; hangsúlyozza, hogy el kell érni a „nagyszabású egyezség” által kitűzött globális összesített célt, amely szerint a humanitárius finanszírozás legalább 25%-át közvetlenül a helyi válaszadó szervezetekhez kell csatornázni, és üdvözlí a Bizottság elkötelezettségét ennek megvalósítása mellett; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kövessék nyomon e kötelezettségvállalás végrehajtását, és rendszeresen tegyenek jelentést arról;

13. felhívja az EU-t, hogy érje el azt a célt, hogy a hivatalos fejlesztési támogatás legalább 20%-át a fenntartható fejlődési célok elérésének alapvető eszközeként a humán fejlődésre fordítsa, és fogadjon el a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó célértékeket, amelyeket a célzott finanszírozás, és nem csupán a teljes program százalékos arányában kell számszerűsíteni; újfent szorgalmazza, hogy a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó 5. fenntartható fejlődési cél megvalósítása érdekében fogadjanak el a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő megközelítést az EU teljes költségvetésére vonatkozóan; felhívja az uniós küldöttségeket és az összes tagállamot, hogy közös programozásuk során kezeljék kiemelten a humán fejlődést;

A hármas összefüggésrendszer

14. megjegyzi, hogy a hármas összefüggésrendszer kulcsfontosságú ahhoz, hogy kezelni lehessen a mögöttes okokat, és az összetett és elhúzódó válsághelyzetekben felmerülő sajátos szükségleteket, valamint hogy a válaszlépések koherenciájának és kiegészítő jellegének javítása, valamint a rövid és hosszú távú támogatási mechanizmusok jobb összekapcsolása érdekében rezilienciát lehessen kiépíteni a jövőbeli válságokkal szemben a humanitárius alapelvekkel összhangban, és hogy ez kritikus szerepet játszik a válság sújtotta országokban a helyzet stabilizálásában, valamint a nemzetközi biztonság építésében; hangsúlyozza, hogy a szegénység, a konfliktusok, az instabilitás és a kényszerű lakóhelyelhagyás szorosan összefüggő jelenségek, amelyeket koherens és átfogó módon kell kezelni; szorgalmazza az összefüggésrendszer szempontjából specifikusabb finanszírozás, az érdekelt felek közötti nagyobb átláthatóság, láthatóság, koordináció és tudásmegosztás megvalósítását a hármas összefüggésrendszeren alapuló megközelítés alkalmazása során, többek között a helyi szereplők jobb bevonása révén;
15. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy kevesebb fejlesztési finanszírozást bocsátanak rendelkezésre, hogy segítsenek az országoknak a humanitárius segítségnyújtásról való átállásban; megjegyzi, hogy globálisan a hosszú távú válságban lévő országoknak nyújtott fejlesztési támogatás a teljes ODA arányában a 2021-ig tartó öt év során 50%-ról 48%-ra csökkent, míg a humanitárius segítségnyújtás aránya az átlagos 37%-ról 41%-ra emelkedett¹⁴;
16. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa a hármas összefüggésrendszer hatékony alkalmazását politikáiban és struktúráiban, és rendszeresen tegyen jelentést annak megvalósulásáról; szorgalmazza a különböző finanszírozási eszközökre vonatkozó közös értékelések, elemzések és tervezés fokozottabb előmozdítását, különösen az országok szintjén; felhívja a figyelmet arra, hogy a Szomszédügyi, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz (NDICI - Globális Európa) lehetőséget kínál a hármas összefüggésrendszeren alapuló megközelítés gyakorlati megvalósítására; jobb koordinációra szólít fel a Bizottság Nemzetközi Partnerségek Főigazgatósága (INTPA

¹⁴ <https://devinit.org/resources/global-humanitarian-assistance-report-2023/>.

Főigazgatóság), az ECHO Főigazgatóság és az Európai Külügyi Szolgálat között az NDICI - Globális Európa gyorsreagálási pillérének végrehajtása során, annak biztosítása érdekében, hogy válaszaik kiegészítsék egymást;

17. felhívja a Bizottságot, hogy reagáljon a „HFP-nexus: challenges and opportunities for its implementation” [A humanitárius segítségnyújtás, a fejlesztés és a béke közötti kapcsolat: a végrehajtást érintő kihívások és lehetőségek] című, az INTPA Főigazgatóság megbízásából készült tanulmány ajánlásaira, különösen az összefüggésrendszer érintett szolgálatok körében való végrehajtásának nyomon követésére vonatkozó ajánlásra, és hajtsa végre ezen ajánlásokat;
18. felkéri a tagállamokat, hogy a Bizottsággal együttműködve határozzanak meg a regionális összefüggéseket figyelembe vevő olyan célkitűzéseket és referenciaértékeket, amelyek a többéves pénzügyi keret végéig iránymutatást adnak a hármas összefüggésrendszer jövőbeli végrehajtásához;
19. emlékeztet arra, hogy az elhúzódó válságok továbbra is humanitárius körülmények, valamint hogy a „nexus finanszírozásának” jelentős része fejlesztési kereteken keresztül történik, amely a finanszírozások elosztása során nem képes ugyanazt a rugalmasságot biztosítani, mint a humanitárius támogatás; kéri az Uniót és tagállamait, hogy hozzanak létre konkrét megoldásokat a finanszírozás hatékony elosztására az ilyen kontextusokban működő partnerek számára;

Éghajlati igazságosság

20. felszólít az éghajlatváltozással kapcsolatos finanszírozás növelésére az éghajlatváltozás humanitárius válságokra gyakorolt aggasztó hatásának megelőzése, enyhítése és az arra való reagálás érdekében; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az NDICI - Globális Európa éghajlat-politikai célú kiadásai messze elmaradnak attól a kötelezettségvállalástól, miszerint e kiadások összegének az NDICI - Globális Európa teljes pénzügyi keretösszegének 30%-át kellene kitenniük; felszólítja a Bizottságot, hogy haladéktalanul növelje ezt az összeget, különösen a legkevésbé fejlett országok éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodására és a katasztrófakockázat csökkentésére összpontosítva; emlékeztet arra, hogy a fejlett országok 2009-ben Koppenhágában, az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye részes feleinek 15. konferenciáján (COP15) kollektív célként évi 100 milliárd USA dollár mozgósítását vállalták a fejlődő országok éghajlatvédelmi intézkedéseire, és hogy ezt a kötelezettségvállalást a részes felek 2022. évi, Sarm-es-Sejkben megrendezett 27. konferenciáján (COP27) megújították; felhívja az EU-t, hogy járuljon hozzá méltányos mértékben e cél eléréséhez, és minden diplomáciai eszközzel ösztönözze a fejlett országokat, hogy ugyanezt tegyék;
21. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás hatásai drámai módon növelik a humanitárius szükségleteket a fejlődő országokban; hangsúlyozza, hogy a katasztrófakockázat csökkentését, az éghajlatváltozással szembeni felkészültséget, az ahhoz való alkalmazkodást és az arra adott válaszlépéseket helyi szinten kell megvalósítani, és fejleszteni kell a helyi szereplők és közösségek kapacitásait az éghajlatváltozás humanitárius hatásaihoz kapcsolódó negatív hatások korlátozása érdekében, és biztosítani kell a legkiszolgáltatottabb csoportok éghajlatváltozással szembeni rezilienciáját; felhívja a Bizottságot, hogy azonosítsa a legkevésbé biztonságos és

leginstabilabb környezetekben élő közösségek elérésének legjobb módjait, különösen helyi vezetésű alkalmazkodási intézkedések révén; hangsúlyozza az őslakos népeknek és helyi közösségeknek az e helyi jelleg erősítésébe való bevonásának fontosságát; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítson politikai, pénzügyi és technikai támogatást azon civil társadalmi szervezetek számára, amelyek közösségi alapú szolgáltatást nyújtanak, biztosítva ezáltal a személyre szabott és megfelelő szolgáltatások elérhetőségét a legkiszolgáltatottabbak számára;

22. felhívja az adományozókat és a tagállamokat, hogy fogadják el és hajtsák végre a humanitárius segítségnyújtás adományozóinak éghajlat- és környezetvédelmi nyilatkozatát, növelve a katasztrófamegelőzésre, a felkészültségre, a megelőző fellépésre és a reagálásra szánt finanszírozásukat; felhívja a humanitárius szervezeteket, hogy a munkájuk környezeti fenntarthatóságának maximalizálása érdekében írják alá és hajtsák végre a humanitárius szervezeteknek szóló éghajlat- és környezetvédelmi chartát;
23. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az éghajlatváltozás hatásaihoz kapcsolódó veszteségek és károk jobb kezelése érdekében erősítsék meg az éghajlatváltozással kapcsolatos veszteségek és károk orvoslására szolgáló Varsói Nemzetközi Mechanizmust (a veszteségek és károk orvoslására szolgáló mechanizmus);
24. ösztönzi a több érdekelt részvételét igénylő erőfeszítéseket a zöldebb és digitalizált humanitárius válaszlépések végrehajtása érdekében; rámutat a megelőző fellépések költséghatékonyására; kéri a digitalizáció emberközpontú megközelítését és az észszerű digitális eszközök felelősségteljes használatát; kéri a digitális eszközökben rejlő, a hatalmas mennyiségű, összetett humanitárius adat kezelése, valamint az éghajlati katasztrófák észlelésének és előrejelzésének felgyorsítása terén hasznosítható lehetőségek további javítását;

Emberközpontú megközelítés

25. hangsúlyozza annak a fontosságát, hogy a védelem növelésével és a válság során az embereket érintő kockázatok minimalizálásával, valamint jogaik maradéktalan tiszteletben tartásának biztosításával segítsék a humán reziliencia fejlesztését, az oktatáshoz és az alapvető egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférés garantálása mellett; felszólít a helyi és fenntartható mezőgazdasági és élelmiszer-termelés fokozására irányuló erőfeszítésekre az agroökológiai módszerek és a fenntartható halászat előmozdítása révén, hogy növeljék az élelmiszerek rendelkezésre állását, és humanitárius válságok idején megelőzzék a külső ellátástól való függőséget; hangsúlyozza, hogy az érintetteket és a helyi közösségeket, valamint a helyi és nemzeti humanitárius szereplőket érdemben be kell vonni a koordinációs struktúrákba, a korai előrejelző rendszerek megvalósításába, garantálva képességüket arra, hogy a katasztrófák előtt fel tudjanak lépni, el tudják végezni a szükségletek felmérését, valamint meg tudják határozni és nyomon tudják követni a humanitárius segítségnyújtást;
26. kiemeli a helyi hivatalos és informális civil társadalmi szervezetek szerepét és fontosságát a humanitárius válaszadásban; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy „A helyi szolgálatokkal való méltányos partnerségek előmozdítása a humanitárius

helyzetekben” című bizottsági iránymutatásokkal összhangban biztosítsák e szervezetek valamennyi folyamatba való bevonását és részvételét;

27. felkéri a Bizottságot, hogy jobban mérje fel, kezelje és kövesse nyomon a legkiszolgáltatottabb csoportok, köztük a kisebbségek, a gyermekek, a nők, az idősek, a helyi közösségek, az őslakos népek, és különösen a fogyatékkal élők és az interszekcionális sebezhetőségű személyek szükségleteit és a humanitárius segítséghez való tényleges hozzáférést annak biztosítása érdekében, hogy az Unió humanitárius politikája senkit ne hagyjon hátra; hangsúlyozza azokat a kihívásokat, amelyekkel e csoportok és kisebbségek a humanitárius segítséghez való hozzáférés során a marginalizálódás, az aktív helyszíni üldöztetés vagy gyenge társadalmi-gazdasági helyzetük miatt szembesülnek; ösztönzi a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet fogyatékosági mutatójának használatát a humanitárius tevékenység terén elért haladás nyomon követésére; felhívja a Bizottságot, hogy támogassa az Európai Külügyi Szolgálatot a gyermekek és a fegyveres konfliktusok kapcsolatáról szóló uniós iránymutatások aktualizálásában, és biztosítsa azok végrehajtását;
28. kéri a Bizottságot, hogy erősítse meg a „Stratégia a fogyatékossgal élő személyek jogainak érvényre juttatásáért (2021–2030)” című dokumentumban foglalt stratégiát annak biztosítása érdekében, hogy az uniós finanszírozású humanitárius segítségnyújtás keretében hatékonyan figyelembe vegyék a fogyatékossgal élő személyek igényeit, amelynek magában kell foglalnia a humanitárius helyzetekben a fogyatékossgal élő személyekre vonatkozó bontott adatok gyűjtését, előmozdítva a washingtoni csoport rövid kérdéssorozatának használatát; kéri a Bizottságot, hogy a stratégia előkészítésének minden szakaszában konzultáljon a civil társadalommal és a fogyatékossgal élő személyeket képviselő szervezetekkel, és emlékeztet arra, hogy a hatékonyság érdekében e célkitűzésekkel már a tervezés és a döntéshozatal legelején foglalkozni kell, és külön költségvetést kell elkülöníteni;
29. határozottan támogatja a vészhelyzetekben az oktatás integrálására irányuló bizottsági kezdeményezést; hangsúlyozza, hogy fokozott humanitárius és fejlesztési támogatásra van szükség a gyermekvédelem, a minőségi oktatás és képzés támogatása érdekében minden szinten, többek között válsághelyzetekben is, annak érdekében, hogy megelőzzék a gyermekek iskolából való kimaradását, biztosítva az alapvető egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférést és a produktív foglalkoztatási kilátásokat a kis és gyenge gazdaságokban, különösen tartós konfliktusok esetén; rávilágít az úgynevezett „elveszett nemzedékek” problémájára, amely különösen gyakori az elfelejtett válságokkal összefüggésben;
30. megállapítja, hogy a világszerte lakóhelyüket elhagyni kényszerülő személyek száma soha nem volt ilyen magas; felszólítja az EU-t és a globális közösséget, hogy támogassa és biztosítsa az alapvető szolgáltatásokhoz és humanitárius segítségnyújtáshoz való egyenlő és tényleges hozzáférést a menekültek, a belső menekültek és az őket befogadó közösségek számára, beleértve a nehezen elérhető csoportokat, a távoli helyeken élőket és az éghajlatváltozás hatásai miatt menekülni kényszerülőket, függetlenül jogállásuktól, valamint hogy törekedjen tartós megoldások kialakítására, különösen az elfelejtett válságok esetében; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy számoljanak be a menekültekről szóló globális megállapodás keretében tett kötelezettségvállalásokról, és a menekültek befogadásával kapcsolatos globális

felelősség igazságosabb megosztása érdekében ismét hangsúlyozzák ezeket; elismeri, hogy a menekültek és a belső menekültek számára tartós megoldásoknak kell biztosítaniuk a hosszú távú biztonságot és védelmet, a munkához és a megfelelő életszínvonalhoz, az alapvető közszolgáltatásokhoz, valamint a hatékony jogorvoslatához és igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést;

31. kiemeli, hogy a nemek között fennálló strukturális egyenlőtlenségek súlyosbodnak a válságok idején, és ezért a nőket és lányokat, valamint a leginkább marginalizálódott, a megkülönböztetés különböző és interszekcionális formáitól szenvedő csoportokat – így például a fogyatékossgal élőket, az LMBITIQ+ személyeket és az időseket – aránytalanul nagy mértékben érintik a konfliktusok, a természeti katasztrófák és az éghajlatváltozás veszélyei; hangsúlyozza, hogy e csoportok sajátos szükségleteivel és jogaival mindenfajta humanitárius reagálás során foglalkozni kell; újfent hangsúlyozza, hogy a megfelelő és időben nyújtott szexuális és reprodukív egészséget érintő szolgáltatásokat prioritásként kell kezelni és elérhetővé kell tenni az azonnali humanitárius segítségnyújtás során;
32. felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy tegyenek határozott és pozitív lépéseket a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítésére a humanitárius tevékenység során – mivel a konfliktusok és természeti katasztrófák áldozatai leginkább a nők és a lányok, akik egyben a változások hajtómotorjai is – annak biztosítása érdekében, hogy a humanitárius beavatkozások valamennyi ágazatban valóban a szükségleteken alapuljanak és segítsék a nemek közötti egyenlőség irányába ható átalakulást, valamint támogassák a női szervezetek érdemi részvételét a humanitárius segítségnyújtás kialakítása, végrehajtása, nyomon követése és értékelése során, összhangban a „nagyszabású egyezség” kötelezettségvállalásaival; kéri a Bizottságot annak biztosítására, hogy a nők egyenlő arányú részvételét és szerepvállalását kifejezetten integrálják minden jövőbeli humanitárius mechanizmusba; hangsúlyozza, hogy az EU külső tevékenységének valamennyi területén fel kell gyorsítani a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó III. uniós cselekvési terv végrehajtását; sajnálatát fejezi ki a nemi alapú erőszak növekedése miatt a humanitárius tevékenységek során, és hangsúlyozza, hogy ezt meg kell előzni; emlékeztet arra, hogy a „ne árts” elvvel összhangban a humanitárius szereplők minden ágazatban felelősek azért, hogy programjaikat úgy tervezzék meg és hajtsák végre, hogy minimálisra csökkentsék a nemi alapú erőszak kockázatát; felhívja a Bizottságot, hogy értékelje a humanitárius ágazati támogatás során a nemek közötti egyenlőség terén szerzett korábbi tapasztalatokat, valamint vezessen be a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos tevékenységekre irányuló konkrét kiadásokat, programokat, nyomonkövetési és értékelési módszereket; hangsúlyozza a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos finanszírozásra vonatkozó jelentéstétel és adatgyűjtés javításának fontosságát, különösen amennyiben a finanszírozás a nemek közötti egyenlőség humanitárius tevékenységeiben való általános érvényesítését támogatja;

Támogató környezet

33. hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni a nemzetközi humanitárius jog, az emberi jogok nemzetközi joga és a humanitárius elvek központi szerepét és tiszteletben tartását az EU külső tevékenységében; felkéri a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együtt dolgozzon ki humanitárius diplomáciai stratégiát, biztosítva a humanitárius diplomácia

szisztematikusabb és összehangoltabb megközelítését, valamint azt, hogy ez a stratégia előmozdítsa a civil lakosság védelmét, a nemzetközi humanitárius jog betartását és a humanitárius elvek tiszteletben tartását; elismeri, hogy a humanitárius dolgozóknak sürgősen be kell jutniuk a konfliktusövezetekben élő érintett lakossághoz annak biztosítása érdekében, hogy a humanitárius segélyek célba juttatását ne korlátozzák korlátozó intézkedések és bürokratikus akadályok;

34. határozottan elítéli a háborús bűncselekményeket és a nemzetközi humanitárius jog megsértését; felszólít arra, hogy minden elkövetőt vonjanak felelősségre, és az áldozatokat részesítsék kárpótlásban; felhívja a figyelmet arra, hogy a meglévő dokumentáció megfelelő felhasználására van szükség az elkövetők hatékony bíróság elé állítása érdekében; felkéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg egy olyan uniós keret létrehozásának lehetőségét, amely kompenzálja az áldozatokat a nemzetközi humanitárius jog megsértéséért; sajnálatát fejezi ki a polgári lakosság, a humanitárius és orvosi személyzet, valamint a kritikus infrastruktúrák, köztük a kórházak és iskolák ellen világszerte elkövetett támadások számának növekedése miatt, és ragaszkodik ahhoz, hogy fokozzák a polgári lakosság, a humanitárius és egészségügyi dolgozók, valamint a kritikus infrastruktúrák védelmét és biztonságát szolgáló intézkedéseket, és hogy különleges intézkedéseket dolgozzanak ki a női humanitárius dolgozók védelmére a szexuális kizsákmányolás és visszaélés megelőzése érdekében; elítéli a diszkriminatív politikákat, például az Afganisztánban a női humanitárius dolgozókra vonatkozó tilalmat;
35. üdvözli az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2664 (2022) számú határozatát, amely az ENSZ szankciórendszerein belül humanitárius célú mentességet biztosít; kéri az EU-t és a tagállamokat, hogy még inkább igazodjanak az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2664 (2022) számú határozatában meghatározott globális normához; felhívja a Bizottságot, hogy végezze el a szankciók humanitárius segítségnyújtás biztosítására gyakorolt hatásának elemzését, és alkalmazzon állandó humanitárius célú mentességeket autonóm szankciórendszerein belül annak érdekében, hogy a nemzetközi humanitárius jog által előírtaknak megfelelően biztosítsa a fegyveres konfliktusok által érintett környezetben az alapvető emberi szükségletek kielégítése céljából nyújtott humanitárius segítséget és támogatást; kitart továbbá amellett, hogy az uniós korlátozó intézkedések megsértése bűncselekményi tényállásainak és szankcióinak meghatározásáról szóló jövőbeli irányelvbe be kell illeszteni egy állandó humanitárius mentességet annak biztosítása érdekében, hogy a humanitárius tevékenységek ne váljanak büntethetővé az uniós szankciórendszerek keretében, és hogy a humanitárius dolgozók védelmet élvezzenek azokban a környezetekben, ahol uniós szankciókat alkalmaznak; felhívja a Bizottságot, hogy szorosan működjön együtt a pénzügyi intézményekkel és a humanitárius szereplőkkel annak biztosítása érdekében, hogy a humanitárius segélyek nyújtásának lehetővé tétele érdekében kezeljék az adminisztratív akadályokat, beleértve a túlzott megfelelés kockázatának csökkentését is; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a nemzetközi humanitárius jog megsértését tekintsék olyan kritériumnak, amelynek alapján a személyek vagy szervezetek felvehetők az uniós szankciórendszerekbe, és szigorúan üldözzék és szankcionálják azokat, akik az éheztetést háborús fegyverként használják;
36. felhívja a Bizottságot, hogy hozza létre a Humanitárius Kutatás és Innováció Európai Központját, amely a tudományos élet szakértőit és a gyakorlati szakembereket gyűjti

egybe, hogy elősegítse az innovációt a humanitárius ágazatban, különösen az új finanszírozási forrásokhoz való hozzáférés terén;

37. méltatja a helyi és nemzeti szervezetek és az elsődleges beavatkozók szerepét a humanitárius segítségnyújtásban és a legégetőbb szükségletekkel küzdők megsegítésében; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a helyi szereplőkkel együttműködve és őket támogatva növeljék cselekvési kapacitásukat a konfliktus sújtotta területeken, ugyanakkor megfelelő képzést és védelmet biztosítsanak a humanitárius személyzet számára, és fokozzák az érintett közösségek részvételét a humanitárius szükségletek kezelésében, összhangban a „nagyszabású egyezség” azon kötelezettségvállalásával, hogy az elveken nyugvó humanitárius tevékenységet minél inkább helyi tevékenységgé kell tenni; rámutat arra, hogy a konfliktushelyzetekben érintett valamennyi humanitárius dolgozónak – állampolgárságától vagy származási országától függetlenül – egyenlő védelemre és támogatásra kell jogosultnak lennie az evakuálási műveletek során, és nem tehető különbség a dolgozók származása vagy bármely más megkülönböztető tényező alapján; üdvözli a méltányos partnerségekről szóló bizottsági iránymutatást és az ECHO Főigazgatóság helyi jelleg erősítését célzó menetrend előmozdítása melletti elkötelezettségét a „nagyszabású egyezsége” irányuló tárgyalásokon; arra kéri az összes humanitárius szereplőt, hogy mozdítsák elő a méltányosabb partnerségeket, különösen a válság miatt leginkább marginalizálódott embereket képviselő szervezetekkel; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy teljes mértékben és érdemben hajtsák végre az iránymutatásban foglalt kötelezettségvállalásokat, biztosítva az elszámoltathatóságot, a partnerek megfelelő támogatását, valamint a kockázatok méltányos megosztását a közvetítő és helyi partnerszervezetekkel;

A média szerepe

38. hangsúlyozza, hogy az EU humanitárius tevékenységét jobban felismerhetővé kell tenni; hangsúlyozza a média kritikus szerepét a válsághelyzetekkel kapcsolatos figyelemfelkeltésben és a közvélemény támogatásának megteremtésében a válságkezeléshez; ösztönzi a médiaszervezeteket, hogy gondoskodjanak az ezekről a válságokról való pontos és időben történő tudósításról, és szánjanak forrásokat a mélyreható tudósításokhoz, ami magában foglalja az újságíróknak az érintett területekre való bejutását, az érintett lakossággal készített interjúk készítésének megkönnyítését, valamint az oknyomozó újságírás támogatását a válságok mögöttes okainak és dinamikájának feltárása érdekében;
39. felismeri, hogy a médiaszervezetekre felelősség nehezedik azáltal, hogy a szelektív tudósítások és a nem megfelelő nyomkövetési jelentések révén hozzájárulnak az elfelejtett válságokhoz; hangsúlyozza, hogy a médiaszervezeteknek nem szabad abbahagyniuk a konfliktusokról való tudósítást, még akkor sem, ha azokat „elhúzódónak” vagy „elfelejtettnek” tekintik, mivel a folyamatos tudósítás elengedhetetlen a nemzetközi közösség tájékoztatásához, az érintett szereplőkre gyakorolt nyomás fenntartásához, valamint a konfliktusmegoldásra és a béketeremtésre irányuló erőfeszítések támogatásához; határozottan arra ösztönzi a médiaszervezeteket, hogy gondolkodjanak el szerepükön, és aktívan foglalkozzanak ezzel a kérdéssel oly módon, hogy prioritásként kezelik a humanitárius válságokról való tartós és átfogó tudósítást, függetlenül azok időtartamától vagy földrajzi elhelyezkedésétől, ezáltal

biztosítva, hogy az érintett lakosság hangját meghallgassák; szorgalmazza az olyan kezdeményezéseket és projekteket, amelyek felhívják a közvélemény figyelmét az elfelejtett válságokra, és mozgósítják az adományozókat, hogy több támogatást irányítsanak ezekre a területekre; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot egy médiastratégiára, amely reflektorfénybe helyezi az elfelejtett válságokat, és amelynek a nyomtatott és közösségi médiában közzétett szponzorált cikkeket és posztokat, valamint az újságíróknak szóló ösztöndíjakat és képzést kell magában foglalnia;

o

o o

40. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének és az Európai Külügyi Szolgálatnak.

INDOKOLÁS

A számok nem hazudnak. Minden egyes perccel egyre több ember kerül kiszolgáltatott helyzetbe és szorul humanitárius segítségre. Minden másodperccel egyre nagyobb a szakadék a rendelkezésre álló és a szükséges források között, annak ellenére, hogy számos szereplő, ügynökség, intézmény, vállalat, ország és különösen az Európai Unió fokozott erőfeszítéseket tesz.

Ezt a tendenciát meg kell fordítani. Több és jobb megelőző intézkedésekre és a veszélyhelyzetekre való reagálási képesség növelésére van szükség. Ezeknek a kihívásoknak nem lehet megfelelni az irányítás vagy a kommunikáció kisebb kiigazításaival. Innovációra és befogadásra van szükségünk, és az emberekre kell összpontosítanunk, különösen a szenvedésük megelőzésére és enyhítésére.

E saját kezdeményezésű jelentés célja, hogy számottevően hozzájáruljon egy innovatív humanitárius segítségnyújtási stratégia kialakításához, és hogy a válságokkal azok komolysága miatt foglalkozzunk, nem csak politikai vagy médiabeli láthatóságuk miatt. Fontos, hogy a válságok ne merüljenek feledésbe, és ne hagyjuk, hogy a kiszolgáltatott emberek nélkülözzék a szükséges támogatást.

Az Európai Parlament jelentése a helyszíni szereplők, a finanszírozók és a politikai döntéshozók meghallgatása után készült; a jelentés az ő tapasztalataikra, ismereteikre, gyakorlatukra támaszkodik, valamint az átalakítás és a végrehajtás kapcsán felmerülő azon kihívásokkal kapcsolatos gondolataikra, amelyeket meg kell oldanunk és le kell küzdenünk.

Előadóként holisztikus megközelítést alkalmaztam, amely három terület: a finanszírozás, a megvalósításra való képesség és a rezilienciaépítés stratégiai összekapcsolásán alapul.

Ezzel a megközelítéssel, amely kiterjed a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítésére és külön hangsúlyt fektet a fogyatékossgal élőkre, két olyan nehézséget igyekeztem kezelni, amelyek a tevékenységet kevésbé hatékonyá és eredményessé, illetve behatároltabbá tehetik.

A nem megfelelően végrehajtott vagy a reziliencia javításával összefüggő intézkedések finanszírozása részben elvész a rendszerszintű – és mérséklendő – entrópiafolyamatok miatt. A strukturális reziliencia megteremtése pedig lehetetlen megfelelő finanszírozás, megvalósítás és a közösségi alapú tervekben meghatározott közös alkotási folyamatok előmozdítása nélkül.

A jelentés öt fejezete meghatározza azokat a mechanizmusokat, amelyekkel megvalósíthatók és innovatívan kombinálhatók az e két korlátozó tényező leküzdésére irányuló erőfeszítések és szakpolitikák. Az egyes fejezetek a történelmi és statisztikai információk keresztlemezése, valamint a megszervezett meghallgatások és eszmecsere eredményei, illetve a hitelesített tapasztalatok alapján készültek.

Nincs olyan varázslat vagy csodaszer, amely megoldást jelent a feltárt hiányosságokra. A humanitárius segítségnyújtás finanszírozási hiánya jelentette „halálvölgyet” a rendelkezésre álló források növelésével, valamint a szerződéskötési és forrásfelhasználási folyamatok gyorsabbá és rugalmasabbá tételével kell áthidalni; ez magában foglalja továbbá az emberek és területek rezilienciájának fokozását, vagyis olyan tisztességes, megvalósítható megoldások kidolgozását, amelyek enyhítik a szélsőséges körülményeket – például a napjainkban oly sok

kihívást jelentő éghajlatváltozás okozta körülményeket – és segítik az azokhoz való alkalmazkodást.

A folyamat csak akkor lehet sikeres, ha a segélyezési ökoszisztéma valamennyi szereplője összehangolt erőfeszítéseket tesz a folyamat minden szintjén, egy biztonságos és hatékony humanitárius munkakörnyezetbe illeszkedve, szilárd humanitárius diplomácia támogatása mellett. Ennek a környezetnek lehetővé kell tennie a szereplők számára, hogy valóban eljussanak a helyszínre, és elérjék azokat az embereket, akiknek szükségük van a humanitárius segítségre és számítanak rá, és biztosítani kell a humanitárius szereplők semleges eljárását, különösen a politikai vagy vallási hovatartozás tekintetében, valamint a tapasztalatok és a legjobb gyakorlatok megosztását és terjesztését.

Mivel több mint 400 millió embernek van szüksége veszélyhelyzeti humanitárius segélyre a túléléshez – és ez a szám egyre nő –, a rövid távú válaszlépéseknek továbbra is prioritást kell élvezniük. Azt javaslom azonban, hogy az intézkedéseket úgy tervezzük meg, hogy azok megalapozzák a hosszú távú megoldásokat, különösen az oktatásba, a fizikai és mentális egészségbe, a biztonságba és az alapvető infrastrukturális feltételekbe való befektetés révén, amelyet közösségi alapú irányítás keretében hajtanak végre.

A jelentésben mindvégig kifejezem meggyőződésemet, hogy jó megoldások csak több és jobb finanszírozással, a megvalósításra való nagyobb képességgel és a jövő iránti nagyobb elkötelezettséggel lehetségesek.

Többet és jobban kell tennünk, holisztikusan kell szemlélnünk az embereket a környezetükben, és ahol csak lehet, részvételi stratégiákat kell alkalmaznunk, hogy mindenkit bevonjunk a megoldások kialakításába, erősítsük a donorok, a szereplők és a kedvezményezettek szerepvállalását, alapokat teremtsünk, reményt szítsunk és le arassuk az eredményeket.

INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

Az elfogadás dátuma	24.10.2023
A zárószavazás eredménye	+: 15 -: 0 0: 2
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Barry Andrews, Dominique Bilde, Catherine Chabaud, Antoni Comín i Oliveres, Mónica Silvana González, Pierrette Herzberger-Fofana, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Beata Kempa, Karsten Lucke, Eleni Stavrou, Tomas Tobé, Miguel Urbán Crespo
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Ilan De Basso, Marlene Mortler, Carlos Zorrinho
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (209. cikk (7) bekezdés)	Karolin Braunsberger-Reinhold

NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN

15	+
NI	Antoni Comín i Oliveres
PPE	Karolin Braunsberger-Reinhold, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Marlene Mortler, Eleni Stavrou, Tomas Tobé
Renew	Barry Andrews, Catherine Chabaud
S&D	Ilan De Basso, Mónica Silvana González, Karsten Lucke, Carlos Zorrinho
The Left	Miguel Urbán Crespo
Verts/ALE	Pierrette Herzberger-Fofana

0	-

2	0
ECR	Beata Kempa
ID	Dominique Bilde

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás